

Ф ЧАСОПИС Б РАНКІВЕЦЬ

часопис Дрогобицького державного педагогічного університету ім. І. Франка 21 лютого 2011 р. № 13 (179)

Учителем школа стоїть
Іван Франко

ДРОГОБИЦЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ ІВАНА ФРАНКА

УКРАЇНСЬКО - АВСТРІЙСЬКИЙ ДІАЛОГ: НА ШЛЯХУ ПАРИТЕТНОГО ПАРТНЕРСТВА

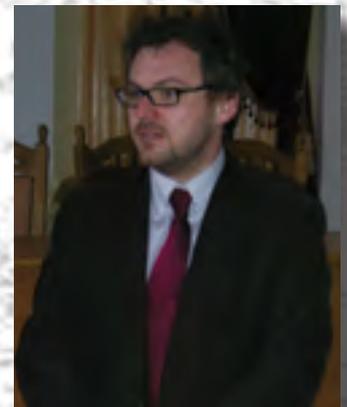
ЧИТАЙМО
В НОМЕРІ:

Зимова школа молодого соціолога ст. 3

«Альянс Франсез» розпочне свою
діяльність у місті Дрогобичі ст. 2

Пріоритетними і найбільш активними партнерами Дрогобицького державного педагогічного університету ім. І. Франка є вищі навчальні заклади, дипломатичні, урядові та культурно-освітні установи Австрії.

Завдяки плідній співпраці впродовж останніх років були реалізовані важливі проекти, які переконливо засвідчують, що ані географічне розташування, ані державний статус країни чи міста не є визначальним фактором у розвитку співробітництва, а виключно потужний науково-педагогічний потенціал, високий загальноосвітній і фаховий рівень молоді та прагнення до позитивних євроінтеграційних процесів. Це, зрештою, і стало лейтмотивом офіційного робочого візиту до Австрійської Республіки делегації Франкового університету, яку очолив ректор проф. В. Скотний.

У рамках цього візиту (22-30 січня 2011 р.) відбулися ділові переговори і зустрічі з ректорами і керівниками підрозділів Віденського педагогічного університету, Інсбрукського університету, представниками Міністерства європейських і міжнародних справ та Міністерства освіти, мистецтва і культури Австрії. Уже з перших днів перебування делегації у Відні, а згодом в Інсбруці, було зрозуміло, що наше партнерство здійснюється на паритетних принципах і співпраця з Дрогобицьким педагогічним університетом є для австрійської сторони настільки важливою як і з провідними університетами Європи. Слід зауважити, що під час кожної зустрічі панувала надзвичайна атмосфера взаєморозуміння і позитивних емоцій, усвідомлення успішного розвитку і поглиблення нашої кооперації.

Так, зі співробітниками Міністерства європейських і міжнародних справ (посол д-р М. Венінгер, керівник Австрійських бібліотек за кордоном К. Долінгер) та Міністерства освіти, мистецтва і культури (маг. М. Машке, маг. Н. Габельт) були досягнуті конкретні домовленості щодо проведення на базі нашого університету щорічного регіонального семінару для вчителів іноземної мови і початкових класів за участю провідних австрійських педагогів і науковців, заснування Центру австрійких студій з метою розвитку наукових і культурно-освітніх програм, реалізації проекту «Політичний і культурний ландшафт Галичини в європейському контексті», започаткування серії наукових і публіцистичних видань, пов'язаних з історією, літературною та культурною спадщиною Австрії та України, Галичини і Буковини зокрема.

Зустріч з ректором Віденського педагогічного університету проф. Дагмар Гакль пройшла на високому рівні. Крім діючих пунктів договору від 20 листопада 2008 р., обидві сто-

День Валентина
у світі студентства ст. 7

Продовження на ст. 2 ➤

рони домовилися про поглиблення співпраці у таких напрямках, як проходження магістерської програми нашими студентами різних спеціальностей на базі Віденського університету, організація педагогічної практики дрогобицьких студентів-германістів у школах і гімназіях Відня. З огляду на актуальність педагогічних досліджень та відсутність подібних видань в Україні запропоновано укласти «Українсько-австрійський словник педагогічної термінології», до роботи над яким будуть залучені українські та австрійські науковці і студенти. Ми сподіваємося, що результати переговорів у Відні суттєво урізноманітять напрями і форми нашого співробітництва.

Візит до Інсбрукського університету, який розташований у мальовничому альпійському Тіролі, відкрив нові перспективи кооперації, зокрема в соціально-гуманітарній сфері. Після знайомства з матеріальною базою та підрозділами університету в супроводі Почесного доктора нашого університету П. Штегера відбулася зустріч з ректором університету проф. К. Текстерле та деканом факультету педагогічної освіти проф. М. Шрацом, результатом яких став проект угоди про співпрацю між двома навчальними закладами.

доц. Я. Лопушанський,
керівник Центру європеїстики

НА БАЗІ ФАКУЛЬТЕТУ РОМАНО-ГЕРМАНСЬКОЇ ФІЛОЛОГІЇ ДДПУ ІМ. ІВАНА ФРАНКА «АЛЬЯНС ФРАНСЕС» РОЗПОЧНЕ СВОЮ ДІЯЛЬНІСТЬ У МІСТІ ДРОГОБИЧІ

З офіційним візитом 3 лютого 2011 року в нашому університеті та в міського голови Дрогобича перебував п. Жером Уаннепен – директор «Альянс Франсес» у м. Львові. Як представник французького уряду, п. Уаннепен звернувся до ректора ДДПУ ім. Івана Франка проф. Валерія Скотного з пропозицією відкриття в Дрогобичі, на базі факультету романо-германської філології Франкового вузу, відділення «Альянс Франсес», що оживить та актуалізує функціонування французької філології у площині вузівської освіти, а також поживить вивчення французької мови в нашому місті та регіоні в рамках професійно організованих мовних курсів.

Окрім функціонування курсів вивчення французької мови, завдяки відкриттю «Альянс Франсес» у Дрогобичі наше місто та університет матимуть можливість включитися у різноманітні культурні акції, організовані «Альянс Франсес», які поширюватимуться зі Львова на Дрогобич, як, скажімо, щорічний фестиваль «Французька весна».

Останній день Інсбрукської програми був присвячений обміну досвідом з керівниками трьох інститутів факультету педагогічної освіти про напрями і концепції освітньої діяльності та спеціальні завдання

цих підрозділів (інститут педагогіки, інститут педагогічної освіти і школознавства, інститут психосоціальної інтервенції та комунікативних досліджень). Активна участь у цьому переговорному процесі декана на соціально-гуманітарного факультету проф. Н. Скотної, її переконливі аргументи щодо важливості реалізації спільних проектів і програм та їх розуміння і підтримка з боку австрійських партнерів (М. Шрац, Й. Айтнер, П. Штегер, Ф. Шонвізе та ін.) знайшли свої відображення у договорі про співробітництво, підписання якого заплановано під час візиту австрійської делегації до Дрогобича.

Звісно, робочий візит був доповнений цікавою культурною програмою. «Чарівна флейта» Моцарта у Віденській державній опері, концерт Шуберта в Інсбруці, огляд музейних експозицій і мальовничий історичний, архітектурний і природний ландшафт Австрії справили на всіх членів делегації незабутнє враження. Завдяки старанням австрійських колег та бездоганній організації насиченої програми це був один з найпродуктивніших і стратегічно важливих візитів у рамках українсько-австрійської кооперації.

гобича в травні минулого року разом із п. Ан Дюрюфле, культурним аташе Посольства Республіки Франція в Україні, були пов'язані із проведенням IV Міжнародного Фестивалу Бруно Шульца – заходу, міжнародне значення якого високо кваліфікується французьким урядом і який, на думку п. Уанне-

ВІЙНОСЯ У ДОСВІДІННИХ ПЕДАГОГІВ

У лютому 2011 року п'ятикурсники інституту фізики, математики та інформатики: Н. Зварич, Ю. Лесків, І. Летнянка, І. Терещук, М. Улей розпочали педагогічну практику у Дрогобицькому педагогічному ліцеї.

Редактор газети «Франківець» взяла інтерв'ю у студентки Наталі Зварич:

– Дрогобицький педагогічний ліцей – престижний освітній навчальний заклад у місті. Як Ви відреагували на те, що будете проходити практику у педагогічному ліцеї?

– Спочатку, звичайно, хвилювалися: як нас зустріне новий педагогічний колектив, як сприймуть старшокласники. Але тривоги розвіялися, коли ми переступили поріг ліцею. Нас зустріли гостинно, викладачі ліцею радо ділилися з нами власними педагогічними секретами. Розмови з учнями ліцею підтвердили наші уявлення, що в цьому закладі вчать особливості, які вже мають певні устремління в житті.

– Наталю, а як Вас сприйняли учні?

– Я проходила практику у класі Е-1 економічного профілю. Ми одразу порозумілися, бо учні мають хорошу підготовку, добре виховані, життєрадісні, у них широке коло інтересів. Мої наставники – Г. Губицька, спеціаліст вищої категорії, старший вчитель математики та вчитель економіки О. Середня (обое випускники нашого університету) – вимогливі як до учнів, так і до нас, практикантів. Мені приємно, що учні з повагою ставляться до нас, майбутніх викладачів математики й економіки, уважні на уроках, які ми ведемо.

– Що нового Ви тут для себе відкрили?

– Насамперед, мене здивувало, що ліцей активно співпрацює з освітніми закладами Польщі, Австрії, Німеччини, Угорщини. Так, минулого року учні ліцею Христина Хомик та Анна Павлічко виступали з доповідями на XVII Міжнародному симпозіумі «Підприємництво XXI ст.» у місті Люблін (Польща). Цього року учні мого класу теж планують поїздки у Польщу. Позакласне життя ліцейців теж дуже різноманітне. Впевнена, що підпрактика у ліцеї допоможе нам стати справжніми вчителями.

А. Равриш,
редактор газети «Франківець»

ЗИМОВА ШКОЛА МОЛОДОГО СОЦІОЛОГА У ФРАНКОВОМУ УНІВЕРСИТЕТІ

Протягом тижня – із 31 січня до 5 лютого – у нашому університеті активно вирувало соціологічне життя. До Дрогобича з Києва, Харкова, Одеси, Дніпропетровська, Львова на чолі з Президентом Соціологічної асоціації України професором Вілем Бакіровим з'їхали метри соціологічної науки. Приводом такого поважного соціологічного зібрання стало проведення Школи молодого соціолога під гаслом «Сучасна Україна в соціологічному вимірі». Організаторами цього неординарного наукового заходу були Соціологічна асоціація України, Дрогобицький державний педагогічний університет імені Івана Франка та Харківський національний університет імені В. Н. Каразіна. Естафету Дрогобицькому пед-університету у проведенні Школи передав Волинський національний університет імені Л. Українки.

На урочистому відкритті роботи Школи у стінах Франкового університету її учасників привітали ректор цього навчального закладу проф. Валерій Скотний; Президент Соціологічної асоціації України, ректор Харківського національного університету ім. В. Н. Каразіна проф. Віль Бакіров; ректор Волинського національного університету ім. Леся Українки проф. Ярослав Коцан; директор Інституту соціології, психології та управління Національного педагогічного університету імені М. Драгоманова проф. Володимир Євтух; заступник директора з наукової роботи Інституту соціології НАН України, проф. Євген Головаха та інші провідні соціологи України.

У своєму привітанні до учасників школи міський голова Дрогобича Олексій Радзівський наголосив: «У влади міста склалися тісні і плід-

ні стосунки із соціологами університету. Без соціологічного знання в сучасному світі неможливо розв'язувати проблеми безробіття, здоров'я населення, охорони навколишнього середовища, запобігання етнічним, конфесійним та іншими конфліктам. Долати ці проблеми – завдання влади. Однак без допомоги науковців, насамперед соціологів, у таких питаннях не обійтися. У сучасному суспільстві соціологічна інформація – обов'язкова складова планування, прогнозування та управління».

Про науковий доробок дрогобицьких соціологів прозвувала кандидат соціологічних наук, доцент кафедри правознавства, соціології та політології Світлана Щудло, яка очолює Дрогобицьку філію Соціологічної асоціації України. У своєму виступі вона, зокрема, наголосила, що при кафедрі правознавства, соціології та політології функціонує соціологічна лабораторія, робота якої спрямована як на соціологічний супровід освітньої діяльності університету, так і на ширшого кола дослідження проблем регіону. «За негнучим час існування кафедри, – зазначила доповідачка, – викладачами-соціологами досягнуто помітних результатів: видано десятки

наукових праць, серед яких п'ять монографій, близько двадцяти публікацій у закордонних виданнях, підготовлено понад десяток посібників із соціології, серед яких курси – лекції для студентів. Приємною нагодою зустрітися з нашими колегами-соціологами як з України, так і з-за кордону – Польщі, Росії, Білорусі, – є травневі конференції «Молодіжна політика: проблеми та перспективи», які стали традиційними для нашої кафедри. Уже зараз ми розпочали підготовку до восьмої конференції. Результатом цього наукового заходу є щорічне видання збірника праць під такою ж назвою».

Після урочистого відкриття Школи провідні науковці-соціологи проф. Віль Бакіров,

проф. Євген Головаха, проф. Володимир Євтух провели прес-конференцію для регіональних мас-медіа про місце та роль соціологічної науки в сучасному українському суспільстві. Не обійшли увагою і значення проведення Школи. Президент Соціологічної асоціації України Віль Бакіров у своєму виступі наголосив, що Школа молодого соціолога створює майданчик для майбутніх науково-дослідних проектів у царині соціології, оскільки сприяє обміну знань між метрами соціології та новою генерацією науковців. «Такі школи є необхідними, – стверджував проф. Віль Бакіров, – оскільки жодна наука, окрім соціології, не здатна сьогодні охопити свій аналізом складне розмаїття нашого сьогодення, дати певні підказки та застереження щодо майбутнього». Продовжив що думку член-кореспондент НАН України, проф. Володимир Євтух: «Школа соціолога дає можливість не лише об'єднати наукові сили у рамках нашої держави, а й вдало передавати досвід, накопичені знання та власні дослідження молодим науковцям-соціологам».

Слухачами Школи стали 14 молодих соціологів – переможців конкурсного відбору. Молоді науковці – аспіранти, викладачі, наукові співробітники – репрезентували усі регіони України. Учасники прибули з Харкова, Києва, Луганська, Запоріжжя, Дніпропетровська, Херсона, Львова, Ужгорода. Лекторами Школи проведено десять майстер-класів з актуальних питань розвитку сучасної соціологічної науки й освіти, методології та методів соціологічних досліджень. Глибоконауковими були майстер-класи проф. Євгена Головахи «Конструювання інтегральних індексів у соціологічному дослідженні», проф. Андрія Горбачика «Вимірювання соціальних змінних: методи та правила», проф. Людмили Сокурянської «Особливості застосування біографічного методу в соціологічному дослідженні». Пізнавальними та емоційно наповненими стали для слухачів лекції проф. Наталі Черниш «Методи дослідження сучасних

ідентичностей» та проф. Володимира Полторака «Спеціальні соціологічні методи в маркетингових дослідженнях». Зацікавленість у слухачів Школи викликали майстер-класи проф. Володимира Євтуха «Методи дослідження в етносоціології», проф. Віталія Онищука «Методологічні задачі дослідження гострих політичних проблем сучасності», доц. Світлани Романенко «Методи багатовимірної групування даних соціологічного дослідження».

Учасники Школи не лише слухали майстер-класи, а й активно працювали протягом тижня. Розділившись на три творчі групи, слухачі отримали завдання підготувати наукову статтю з проблеми методології дослідження духовного світу сучасної молоді та повинні були наприкінці роботи Школи представити свої дослідницькі проекти.

Першим на розгляд професійного журі був представлений проект «Дозвілля та відповідні йому потреби як аспект духовного світу молоді», який був відзначений за актуальність та соціальну значимість. Друга група слухачів Школи репрезентувала проект на тему «Нові інформаційно-комунікативні технології в науковій діяльності молодого вченого», який був відзначений у номінації «За оригінальність та красу ідею». «За красу концептуалізацію» журі відзначило творчу роботу учасників третьої групи – «Життєвий успіх як елемент духовного світу українського студентства».

Пройшовши конкурсний відбір, учасником Школи стала старший лаборант соціологічної лабораторії ДДПУ ім. І. Франка Богдана Гвоздецька, яка гідно репрезентувала у цьому заході наш університет. Усі слухачі отримали грошові премії та заохочувальні подарунки. Підтвердженням участі у роботі Школи та виконання запланованої програми стало вручення учасникам сертифікатів та публікація матеріалів у фаховому соціологічному виданні.

Учасники Школи у Дрогобичі не лише палідо працювали, а й активно відпочивали. Цікавою і насиченою була культурна програма, ознайомлення із Франковим краєм, екскурсія до музею-садиби Івана Франка у с. Нагуєвичі та музею Бруно Шульца. Незабутні враження викликали в учасників відвідини всесвітньвідомої Міжнародної клініки реабілітації у Трускавці за методом проф. Володимира Козьякіна. Прекрасною настрою додали учасникам віртуозні виступи музичних колективів Дрогобицького педуніверситету. Після закінчення Школи науковці роз'їхалися, збагатені знаннями та досвідом, переповнені позитивними враженнями від перебування у Прикарпатті.

Колектив кафедри правознавства,
соціології та політології

Подяка:

Вельмишановний Валерію Григоровичу! Висловлюю Вам щирі вдячність за блискучу організацію та проведення зимової Школи молодого соціолога «Сучасна Україна в соціологічному вимірі», що відбулася з 31 січня по 5 лютого 2011 року на базі Вашого університету. Сподіваючись на подальшу творчу співпрацю, спрямовану на вивчення нових поколінь вітчизняних соціологів. З великою пошаною та побажаннями успіхів,
Президент Соціологічної асоціації України

В. БАКІРОВ

ПРЕЗЕНТАЦІЯ ДРУГОГО ТОМУ НАУКОВОГО ЗБІРНИКА «СЛАВІСТИКА»

Зрадістю та відчуттям гордості за науковий Дрогобицький державний педагогічний університет ім. І. Франка повідомляємо, що 16 лютого в Австрійському центрі Дрогобицького державного педагогічного університету ім. І. Франка відбулася небуденна подія – презентація другого тому видання «Славістика», що є збірником наукових праць, репрезентованих на міжнародній конференції «Дмитро Чижевський і європейська культура» (Дрогобицьк, 24–25 червня 2005 р.). У засташку приміщенні бібліотеки, в тому ж інтер'єрі, який зображений на титульній сторінці видання, зібрався науковці нашого університету. Очолили презентацію ректор університету професор В. Скотний; директор Франківського інституту редактор «Славістики» доцент Е. Пшеничний; декан факультету романо-германської філології професор В.Кемінь. Були присутні такі знані науковці, як Л. Краснова, А. Прима, Г. Сабат, О. Бухарова, О. Бистрова, В. Лопушанський, Я. Лопушанський, І. Худзей та молоді викладачі факультету романо-германської філології.

Ця подія має всеукраїнське та, врешті, світове значення. Вихід цього ґрунтовного видання підтвердив, що Дрогобицьк є потужним науковим цен-

тром. На цей факт вказав і В. Кемінь у вступному слові, цитуючи добре відомого німецького вченого В. Янцена: «... хотів би принагідно наголосити на відносності понять «науковий центр» і «наукова периферія», чи «наукова провінція». З огляду на сучасні можливості засобів масової інформації та комунікації, такі поняття цілком застаріли, втративши свій по-чатковий географічний зміст... З огляду на це Дрогобицьк має чудову нагоду стати центром світового чижевськознавства, тоді як улавлення культурою і науковими традиціями Гайдельберга у ставленні до спадщини Чижевського, на жаль, виявився справжнім «духовним та інтелектуальним закутком», а йому потрібно всіяко допомагати подолати цей стан». Цілком погоджуємося з цією думкою, розуміючи її ширше, не тільки з позицій чижевськознавства, а й з огляду на інші напрями досліджень наших науковців. Таку непериферійність Дрогобицька відмічають науковці різних міст України.

Вихід «Славістики» є результатом титанічної, наполегливої редакторської праці Е. Пшеничного, Р. Мниха та В. Янцена, які вмістили в одному тому праці вчених з України, Росії, Польщі, Німеччини, Канади, Чехії. У збірнику відображено різні погляди, підходи до аналізу спадщини Чижевського; тут надруковано архівні матеріали, що є безцінними в чижевськознавстві. У «Славістиці» вміщено статті таких дрогобицьких науковців, як С. Пшеничний,

Л. Краснова, О. Бухарова, О. Бистрова, О. Радченко, О. Блашків. Високий рівень праць, надрукованих у збірнику, відмітив у своєму виступі професор В. Скотний. Ректор слушно зауважив, що треба розповсюджувати такі видання серед навчальних закладів як України, так і інших країн, які, зі свого боку, сприятимуть високому рейтингу нашого університету і принесуть користь усім, хто цікавиться питаннями славістики. Матеріалами цього видання неодмінно користуватимуться філологи, філософи, історики, психологи і загалом освічені люди. II том став ґрунтовнішим порівняно з I-им, котрий, до речі, також високо оцінений у світі. Безперечно, «Славістика. Том 2» буде затребуваною в науковому середовищі. Треба відмітити: не тільки цінне внутрішнє наповнення це видання має. Зміст збірника гармонійно з досконалим зовнішнім виглядом. Вишукана палітурка, елегантне оформлення без обтяжливих надмірностей, добротне виконання книги для щоденного користування, а не для красування на полиці викликає повагу до роботи професіоналів із Дрогобицького видавництва «Коло». Щиро дякуємо директору цього відомого в Україні видавництва Миколі Походжою. Гордимось, що такі видання виходять у нашому Дрогобицьку.

**О. Бистрова,
доцент кафедри романської
філології та компаративістики**

ЩО ДОДАЄТЬ НАМ ДУХОВНІ СИЛИ?

че до столиці України, – пише О. Павлишська, – тим самої України дедалі меншає». Меншає її не тільки у зросійшених містах, від яких відбирають рештки україномовних шкіл, бібліотек... Україну втрачає галицький П'ємонт – по крихті, крок за кроком – своєю байдужістю, посередністю, даниною моді. Не будемо йти надто далеко. Погляньмо, що коїться за лаштунками рідного міста. Страшний вірус точить його організм: брак українськості, сита байдужість, мовне недбалство, навіть варварство. Женемося за дешевою телевізійною продукцією, продаємо честь і гонір, сліпо мавпуємо те, що чуже (зате сучасне!), матеріальні блага вивисуємо над духовними. Ось зовсім недавно наш національний телефірм «порадував» черговим шоу «Міняю жінку» за участю двох дрогобичанок. Схоже на те, що глядач чекав якщо не дива, то бодай чогось пристойнішого. Але головні героїні так «здивували» своє місто і цілу Україну, що не вкладається у свідомості. Про який престиж української мови можна говорити, коли з уст жінок (і одна з них – український філолог!) цілими потоками летять вульгарний сленг, суржик, лихослів'я? Залишається тільки постічувати технічним працівникам тієї програми, котрі були змушені шохвиля подавати звукові сигнали там, де мала звучати нецензурна лайка. І це вже, повірте, зовсім не «обладнено» і не «прікольно».

А нам тим часом готують наперед запрограмовані координати, які надто вже нагадують астро-

логічні прогнози. З блискавичною швидкістю соціологи фіксують роки, коли щотижня на планеті «вмирає» одна з мов. І цей показник щоразу зростає в геометричній прогресії. Скажімо, українська мова може піти в небуття до 2060 року. А впродовж століття, ймовірно, зникне близько половини мов, що існують сьогодні у світі. Не що інше, як «майбутнє щодня стає минулим».

Кажуть, що українці прокидаються довше, як сплять. Але все ж прокидаються. «У ситуації крайньої наруги над святими для кожного з нас речами ми не можемо мовчати. Тому ми влаштуємо у Львові всеукраїнський письменницький марафон «Рідною мовою», – йдеться у щорічній заяві львівських письменників. А чи можемо мовчати ми? Запитаємо кожен себе. Невже нам так приємно рости і виховувати молодше покоління у словесних бур'янах, у бруді лихослів'я? Очевидно, що ні.

«І ось мого українське ноу-хау: Я хочу жити у повноцінній країні, розмовляти повноцінною мовою і гарантувати це своїй дитині на майбутнє», – заявляє головний герой роману Л. Костенко «Записки українського самашедшого». Не чекаймо пінного прозріння. Пам'ятаймо, що тільки досконале знання рідної мови додасть нам духовної сили захистити свою державу. Саме це має стати для нас першочерговим завданням «тут-і-зараз».

**У. Мішук,
викладач кафедри української мови**

Закінчивши відвідини головного корпусу, о. Олег попрямував з Йорданською водою до інших факультетів, де його вже очікували. Поза увагою капелана не залишився жоден факультет, навіть ті, котрий розташовані найдалі, – у Самборі та Трускаві.

Без перебільшення можна сказати, що наші декани усіх факультетів дбають не лише про фізичний та інтелектуальний розвиток молоді, а й про духовний. Це було відчутно у їхніх розмовах з о. Олегом та зверненнях до студентів протягом цілого навчального року. Сподіваємось, що традиція академічного душпастирства та Йорданських відвідин буде тривкою, адже це не просто ще одна формальна подія у році, а насамперед – Христове служіння, яке спрямоване на формування особистості кожного, зокрема для добра нашого народу, його майбутнього.

С. Бобер, студент ДДПУ ім. І. Франка

ДО СВЯТА РІДНОЇ МОВИ

РОЗМАРИН ЧИНУ – ВІД ПОКАЛАННЯ СЛОВО ПРО ВЧИТЕЛЬКУ

Ні, не один з-поміж нас міг пересвідчитися: працівників на ниві освіти чимало, а справжніх її носіїв – небагато. На плечі тих вчителів як одиничних провідників світлого, красивого й вічного берегти й примножувати те, що належить Храмові. Проте дорогу до його високих віконниць мусить відшукати кожний, хто прямує, щоб вийти з темряви. Вона була завжди поруч, коли в очах учня яскраво завоплелення, тобто покажи до руху – пізнати досі незнане. Вона – це Марія Опаленик, Вчителька з Божої благодаті! Скажу одразу: йдеться тут про особисті враження. Адже автором цих рядків судилося навчатися впродовж 1959–1960 рр. у стінах Міжгірської середньої школи, коли її директором був Іван Святиня, прихильник народної педагогіки. Під його орудою трудився доволі зримо згуртований колектив. Не буде перебільшенням, коли б сказати: його окрасою служила вчителька української мови та літератури – Марія Опаленик.

Коли побачила білий світ? Це сталося 13 березня 1931 р. у багатодітній родині Марії Полянської (1901–1974; з хати – Соскіда) та Федора Полянського (1887–1972). З десятиох дітей (шестеро своїх, чотири – прийомних) доньці Марії судилося особливе щастя – бути улюбленою з боку школярів кількох поколінь. Досить назвати один факт: упродовж двадцяти літ працювала вона у Міжгірській десятирічці. А до того були зусилля оволодіти світом знань. Так, по закінченню Мукачівського педагогічного училища (1950) та Ужгородського державного (нині – національного) університету (1955) були ще й студії в Київському педагогічному інституті іноземних мов. Її прагнення перебувати в інтелектуальній світлиці мимоволі передавалося іншим: хотілося повторити таку ж інтонацією, якою вела бесіду молода вчителька.

БЛАГОДІЙНА АКЦІЯ

Уже традицією стало для профкому студентів та ради студентського самоврядування щорічно проводити напередодні Дня святого Миколая благодійну акцію «Допоможи дітям-сиротам».

Слід зауважити, що до акції, а саме збору коштів, іграшок, одягу, долучилися не тільки студенти, а й викладачі. Відтак на факультетах було зібрано такі кошти: історичний ф-т – 1 193 грн., ф-т РГФ – 2 300 грн., ІФМП – 600 грн., філологічний ф-т – 540 грн., педагогічний ф-т – 1000 грн., ф-т менеджменту і маркетингу – 1 170 грн., ІПФ – 324 грн., ф-т фізичного виховання – 100 грн. Біологічний і соціально-гуманітарний факультети окремо збрали одяг і кошти, на які закупили книжки, зошити та засоби гігієни. Загалом було зібрано значну суму коштів, порівняно з минулими роками – 7 536 грн.

Отже, провівши попередньо переговори з керівниками багатьох сиротинців, вирішили відвідати сиротинець у м. Самбір та у с. Лаврів.

Відповідно до потреб цих закладів, на прохання керівників, на зібрані кошти було придбано солодоші, спортивний інвентар, дитячі санчата, одяг, вишиванки та іграшки.

Що складало основи її духовного життя? Ось – відповідь, що містить особистісне свідчення. В умовах початку шістдесятних Марія Опаленик активно здійснювала спробу реалізувати елементи національної школи безпосередньо на практиці. Мені пригадуються її міркування, висловлювання, спостереження, що розкривали школярам сутність художніх надбань 60-х. Йдеться про твори представників різних епох – Тараса Шевченка, Івана Франка, Лесі Українки, Михайла Коцюбинського, а також Дмитра Павличка, Ліни Костенко, Івана Драча, Миколи Вінграновського, Бориса Олійника. Звісно, нині годі увияти собі, як за тодішньої доби вчитель української мови був (а радше не був) спроможний висвітлити допитливим школярам так звані закриті питання (наприклад, про голодомор, окремі події Другої Світової тощо). Але для Марії Опаленик, питань, власне, «закодованих» на мовчанку, не існувало. Вона непомітно, але напрочуд професійно доводила: її предмет – найголовніший. Учні буквально вслухалися у чарівний водопад Шевченкових рядків:

«Рости, рости, моя пташко,
Мій маковий цвіте,
Розвивайся, поки твоє
Серце не розбите...»
«Доле, де ти! Доле, де ти?
Нема ніякої,
Коли доброї жаль, Боже,
То дай злої, злої!...»

Від такого імперативного голосу клаас буквально заляк. Ув очах не одного яскрилого слюзи. А вчителька ледь-ледь зримо роздмухувала Божу заіскорку, з якої мав зайнятися вогник зацікавлення знаком Долі рідного народу. При цьому Марія Опаленик вміла передати дух текстової тканини, не вимагаючи «невиконуваного»; для неї було головне те, що той чи інший учень зможе виконати, віднайти свою тему поза

уроком. Вона пояснювала либонь кожному деталь емоційно, творчо, переконаливо. Для неї стало нормою навчити, сказати б, «не-научаного», зважаючи на диференціацію особистісних ознак характеру, обдарування, ситуативної мотивації, рівня мислення тощо. Я переконаний: Марія Опаленик навчала у процесі викладання української мови та літератури також школи мужності, милосердя, а водночас і школи оберегатостан культури бажань. Адже відомо: буває такий стан душі, мабуть, у кожного, коли та душа прагне творити й висловлювати думку віршем. І тут вчителька дбала, щоб підтримати сам процес творення. Як тут не згадати перші віршовані проби з-під пера Петра Скунця (1942–2007), талант якого чи не вперше зауважила саме Марія Опаленик. Вчительці до всього було діло: літературні диспути, тематичні вечори, театральні вистави, мовно-літературні олімпіади. Вона навчала так, щоб життя вчорашнього учня стало завтра мелодією на рівні трудових досягнень. І так сталося, якщо назвати імена таких її вихованців, як П. Скунець, М. Шегута, М. Сьуско, І. Зимомя, М. Блекан, І. Хрипта. До них дозволю собі прилучити й себе, бо маю у «хроніці серцебиття» чимало непроминальних миттєвостей від тієї чи іншої незабутньої зустрічі з великою Вчителькою життя. А ось – ще одне, власне, зворотне свідчення, яке міститься в дарчому написі: «Дорогий мій Учень!

Лесь Українка – ця «найрозумніша, найгеніальніша жінка всіх епох і всіх народів» – засвітила Вам на небі в Міжгірській школі і повела в далекі наукові дороги.

То ж нехай ті зорі довго-довго світять Вам, сприяють успіху на радість люблячої Вас вчительки М. Ф. Опаленик.

**М. Зимомя,
академік АН Вищої школи України, член
Національної спілки письменників України**

ДОБРА СПРАВА

Приємним є той факт, що до акції також долучилися підприємці, у яких закуповували подарунки, шляхом надання суттєвих знижок. Тому особливу подяку висловлюємо таким підприємцям: Р. Столявській (Магазин української вишиванки, ТЦ «Матадор»), п. Олі (КП «Дрогобицький ринок», вул. П. Орлика).

21 грудня 2010 р. студентський актив на чолі з головою профкому студентів І. Гівчаком та студентами біологічного факультету, які традиційно дарують сиротам театралізоване дійство «До нас іде святий Миколай», вирушили у сиротинці м. Самбір та с. Лаврів.

Про те, як відбувалися зустрічі студентів із мешканцями сиротинців та їх керівниками, про всі емоції та враження, про святкову і водночас зворушливу атмосферу, яка панувала у залах, можна писати чимало, але словами всього не переказати.

Найбільше вражає те, як довірливо діти зустрічали святого Миколая, як палко і широко вони декламували вірші, співали. Тому можна твердити, що серед цих діточок є чимало талантів, що черговий раз продемонстрували вихованці інтернату с. Лаврів під час своїх виступів. Діти не тільки вміють співати і декламувати, а й малювати, про що свідчить пред-

ДОБРА СПРАВА

ставлена виставка художніх робіт під назвою «Світ очима дітей».

Підбиваючи підсумки поїздки, слід сказати, що керівництво кожного виховного закладу висловлює ширшу подяку усім тим, хто приєднався до цієї благодійної справи. Також колектив Самбірського інтернату запропонував нам співпрацю, а ще у знак подяки нас пригостили свіжим обідом. Педагоги Лаврівського інтернату вкотре поділилися з нами своїми успіхами, досягнутими протягом року, подякували за подарунки, особливо за вишиванки, які потрібні дітям для організації концертів, та запропонували нашим студентам навчати їхніх вихованців оволодівати комп'ютерними технологіями. Також вони виявили бажання приїхати до нас із концертною програмою.

Сподіваємось, що всі ці ідеї будуть реалізованими, а наступного року до акції приєднається ще більше охочих і небайдужих до проблем дітей, котрих доля позбавила батьківського піклування. Отож, не забуваймо про тих діточок, котрі потребують нашої допомоги, творімо добро!

**З. Квасній,
заступник голови ради
студентського самоврядування**

Хто знає, яка рідна мова,
Той у саме серце ранив свій народ.

І. Огієнко

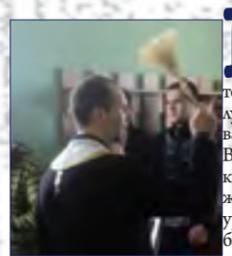
Навивоку міцне серце того народу, загоєні і свіжорозятрені рани якого крізь сотні століть озиваються до нас усе тією ж недугою. Овідним бодем спотворене наше духовне обличчя, ім'я якому – Мова.

Як не прикро, але втрата національно-мовних пріоритетів, знецінення Слова стають щоразу очевиднішими. Понад 700 років поневолення, бездержавності не змогли стерти з лиця землі невидимий духовний потенціал української мови. А що сьогодні? У власному домі, із більш як «повнолітньою» незалежністю, розводимо руками, не знаємо, де шукати порятунку: чи то в себе самих, чи в заоканських сусідів, чи ще деінде. Врешті-решт прямуємо куди ближче – на Північ. А те «шире» сусідство і «крвоне» братання навряд чи добром повернуться. Нашій історії аж рязьти в очах від численних заборон, принижень українського Слова, яким немає аналогів у світі.

А ми? Ревно дбаючи про окремішність нації, глобалізацію суспільства, не помічаємо найбільш глобального – мова на космічній швидкості втрачає свій пульс. Оптика сучасності вибирує її уламки.

«Відчуй себе українцем!» – обнадійливо переконує рекламне гасло. А тим часом «чим ближ-

Нас поспіяти Йорданською водою

І дучи вулицями рідного міста, часто почувеш привітання – «Христос Рождається» як відлуння недавніх свят – Різдва Христового та Святого Водохреща. Кожен їх очікує з нетерпінням. З таким же хвилюванням ждуть урочистих вітань у Дрогобицькому державному педагогічному університеті ім. І. Франка. Їх голосить викладачам та студентам студентський капелан отець Олег Кекош. Ось уже 9 років поспіль він відвідує факультети з Йорданською водою. Винятком не став і цей рік.

Про деякі підсумки навчально-виховної роботи у I семестрі 2010–2011 навчального року

Вчена рада університету 17 лютого 2011 року заслухала інформацію проректора Ю. Кишакевича та завідувачки консультпункту Р. Терес про підсумки навчально-виховної роботи у I-ому семестрі 2010–2011 навчального року.

Було відзначено, що 2010–2011 навчальний рік став восьмим роком впровадження кредитно-модульної системи організації навчального процесу.

• Продовжувався експеримент, погоджений з МОН України, щодо видачі електронного студентського квитка (ЕСК) та пластикової платіжної картки ІМЕКСбанку, розпочатий у червні 2007 року. Тепер чинність ЕСК продовжується на спеціальному електронному обладнанні в університеті щосеместр, згідно з наказом ректора про успішне закінчення семестру.

• Влітку та упродовж осіннього семестру приділено значну увагу співпраці бібліотеки з деканатами і кафедрами. Бібліотека університету зазнає збитків, іноді неправних, внаслідок псування періодичної і монографічної літератури, підручників, їх втрату, затримування читачами на кількарічний період, неповернення літератури особами, які вибули з-посеред працівників ВНЗ. Із метою наведення порядку щодо вчасного повернення у бібліотеку літератури студентами, викладачами та аспірантами, відшкодування втраченої чи поповненої літератури 14 грудня 2009 року ректор підписав наказ № 540 «Про порядок відшкодування збитків, завданих бібліотеці внаслідок втрати або псування літератури». Зусиллями бібліотекарів, деканів різко зменшено кількість боржників бібліотеки, але на сьогодні вони ще є. Треба продовжити співпрацю деканатів з бібліотекою.

• Уперше видано наказ про створення проблемних груп на кафедрах університету для підготовки студентів до Всеукраїнської

студентської олімпіади. Підсумки I-ого етапу олімпіади будуть підбиті у березні 2011 року. Очікуємо збільшення чисельності учасників I-ого етапу та результативності членів проблемних груп. Минулого навчального року у I-ому етапі олімпіади взяли участь 20% усіх студентів денної форми навчання, проте з окремих дисциплін та напрямів налічувалося лише 3–9 учасників, що свідчить про неналежну увагу деканатів до проведення олімпіади 2010–2011 навчального року як одного з важливих показників рейтингу університетів.

• У I-ому семестрі 2010–2011 навчального року було проведено два етапи ІХ Міжнародного конкурсу з української мови ім. Петра Яценка: факультетський та університетський (270 учасників та відповідно 76 учасників). Переможцями університетського етапу стали Н.Вербовська (ПОО-42) та Л.Явір (УА-42). Учасниками обласного етапу цього конкурсу були Н.Вербовська (ПОО-42) – I місце у IV-ому рівні складності та О.Русин (гр.УА-33) – III місце у V-ому рівні складності. 29 січня 2011 року відбувся загальнонаціональний етап конкурсу, в якому взяли участь обоє переможців обласного етапу.

• 2011 року кафедри фізики після тривалої перерви знову стали базовими для проведення II-ого етапу Всеукраїнської студентської олімпіади зі спец. «фізика». Іншим кафедрам необхідно подбати про те, щоб і вони проводили II етап Всеукраїнської студентської олімпіади, а також пропонували свої кандидатури до складу журі у базових ВНЗ.

• У I-ому семестрі було вперше проведено Міжнародний мовно-літературний конкурс учнівської та студентської молоді ім. Т.Шевченка з української мови та літератури, польської мови і літератури, російської мови та літератури. Визначено переможців. Обласного етапу

серед студентської молоді ще не проведено.

• Укладено угоду ректорату університету з Радою студентського самоврядування щодо механізму погодження рішень ректорату у студентських справах із цим колегіальним органом. Як бачимо, студентські проблеми тепер погоджуються з радою студентського самоврядування. До речі, закон про студентське самоврядування не має підзаконних актів, спрямованих на його реалізацію.

• Зведені дані про успішність студентів різних форм навчання за результатами зимової сесії 2010–2011 року (у знаменнику – дані зимової сесії 2009–2010 н.р.) подані у таблиці:

№ п/п	Форма навчання	Загальна успішність у %	Якісна успішність у %	Кількість відмінників у %	Вібуло (осіб)	Прибуло (осіб)
1	денна	74/68	43/38	7/6	55/84	7/8
2	заочна	98/97	30/28	3/4	35/27	52/22

Оскільки ректорські контрольні роботи з окремих дисциплін показали, що екзаменаційні оцінки на зимовій сесії, м'яко кажучи, різною мірою завищені на всіх факультетах, видано наказ ректора про усунення недоліків в організації модульного та семестрового контролю знань студентів.

Осінній семестр для професорсько-викладацького колективу був результативним, однак спостерігаються певні недоліки в організації модульного та семестрового контролю. У II-ому семестрі 2010–2011 н.р. необхідно розгорнути роботу так, щоб уникнути недоліків в організації навчального процесу та контролю за підготовкою фахівців.

М. Шубак,
начальник навчально-методичного відділу

Методична робота у структурі діяльності кафедри

В умовах реформування системи вищої освіти і входження України де-юре і де-факто в європейський освітній простір підвищуються вимоги до тих, хто вчить і хто вчиться.

Провідна роль у процесі підготовки вчительських кадрів належить кафедрі, адже кафедра – основний структурний підрозділ навчального закладу, в тому числі і в нашому університеті.

Кафедра педагогіки та методики початкового навчання успішно здійснює наукову роботу. Працівниками кафедри видано чимало підручників, монографій, упорядковано і видано дитячі твори українських письменників, щороку виходять у світ наукові записки тощо.

Найбільші зусилля викладачів кафедри спрямовані на якісне поліпшення професійної підготовки майбутніх учителів. І в цій площині провідне місце відводиться методичному забезпеченню навчально-виховного процесу. З цієї метою ми насамперед модернізували навчальні програми, згідно з Державним стандартом професійної освіти. Зокрема модернізували або розробили нові

програми з 16 навчальних дисциплін такі доценти, як А. Зимульдінова, І. Кутняк, Я. Дробчак Л. Стахів, А. Скалич, Т. Надім'янова, Г. Шубак та інші.

На основі Державного стандарту професійної освіти і нових програм викладачами кафедри видано друком 27 навчально-методичних посібників. Плідно попрацювали в цьому плані доценти І. Садова, С. Ілляш, Л. Колток, Н. Калита і багато інших.

Два навчально-методичні посібники «Вступ до спеціальності», «Теорія національного виховання» вийшли з грифом МОН.

Заслуговують уваги навчально-методичні посібники з грифом університету (зокрема «Дидактика початкової школи», «Педагогічні технології у початковій школі», «Методичний посібник з фізичної культури для учнів I – IV класів»).

Методичну цінність мають методичні рекомендації до проведення семінарських занять з історії педагогіки, теорії виховання, трудового навчання, проведення педагогічної практики тощо.

Важливе місце у підвищенні відповідальності викладачів за методичне забезпечення навчального процесу займає методичний семінар для викладачів кафедри. Тема семінару на 2010–2011 навчальний рік – «Методичне забезпечення навчально-виховного процесу на педагогічному факультеті і у школі I ступеня», що передбачає

висвітлення таких питань:

1. Організаційно-методичне забезпечення освітньої діяльності у ВНЗ і школі I ступеня.
2. Методичне забезпечення викладання природознавства і трудового навчання на педагогічному факультеті і у школі I ступеня.
3. Методичне забезпечення викладання педагогіки.
4. Нові методичні технології, їх використання під час вивчення дисциплін, закріплених за кафедрою.

Великою школою підвищення методичного рівня працівників кафедри є відкриті заняття для викладачів, проведення «майстер-класів» у школі. Читачі також лекції в районному педагогічному музеї, який розташований у Лішнянській ЗОШ I – III ступенів.

Ми переконані, що тільки той викладач може методично забезпечити навчально-виховний процес, який не тільки знає і виконує дидактичні вимоги до проведення різних форм навчально-виховної роботи, а й сам досконало володіє методами і засобами навчально-виховної роботи, самостійно працює над підвищенням власного методичного рівня, а також ділиться своїми здобутками через власне друковане слово.

Д. Луцк,
завідувач кафедри педагогіки та методики початкового навчання

День Валентина у світі студентства

Любов, кохання, почуття взаємоповаги та розуміння... Саме так можна охарактеризувати про той настрій, який па-

нує у серцях закоханої пари. Та найбільше він проявляється 14 лютого у День святого

Валентина. Саме у цей день свята любові і кохання усі закохані обмінюються привітаннями, валентинками, подарунками, а дехто готує сюрпризи й освідчення для своїх чарівних і неповторних половинок. І як не дивно, найбільшим учасниками цього дійства є молоді, а саме студентство.

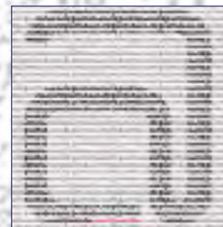
Звичайно, що святкування не обмежується привітаннями. Тому традиційно профком студентів та студентське самоврядування організували для студентської молоді закриту вечірку, яка відбулася 15 лютого у нічному клубі «Шосе». Протягом усього вечора в залі панувала святкова атмосфера. Та, мабуть, найбільшою несподіванкою для гостей вечірки став візит двох амурів, а саме комедійного колективу «СПП», котрі розважали молоді веселими жартами, конкурсною програмою і тим самим дарували студентству заряд емоцій, позитиву та енергії. Також була проведена лотерея «Щасливий квиток», під час якої студенти-

переможці нагороджувалися призами. Відтак той позитив, що був западений у серцях закоханих пар, яскраво відобразився у запальних танцях, які супроводжувалися романтичними та клубними музичними комбінаціями.

Загалом захід відбувся вдало і надовго залишиться у хороших спогадах студентів. Організатори заходу, а саме профком студентів та студентське самоврядування, сподіваються, що студентська молодь буде і надалі брати активну участь у подібних дійствах.

І. Гівчак,
голова студентського профкому

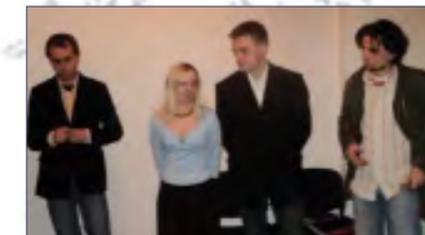
У Дрогобичі з'явився новий культурно-мистецький часопис «Альтернативи»

Студентський театр «Альтер» при Полоністичному науково-інформаційному центрі ім. Гіорія Менька нашого університету та Громадська організація «Творче об'єднання Альтер» почали видавати журнал «Альтернативи». Це перший в Дрогобичі щомісячник культурно-мистецького та суспільно-наукового спрямування. Вміст часопису становитимуть, серед іншого, дослідження історії та сучасності культури міста, прем'єрні переклади українською мовою творів світової літератури, мемуари та розповіді про подорожі дрогобичан по різних континентах, враження про Дрогобич та його події від помітних осіб літератури й культури, есеї, інтерв'ю, рефлексії тощо.

Специфіка преси нашого регіону така, що газети переважно або подають звіти про

соціально-політичні події, або містять матеріали комерційного характеру. На тлі цього журнал «Альтернативи» має на меті заповнити творчо-

культурну прогалину, розширити горизонти реалізації культурних та освітніх запитань мешканців Дрогобича й Дрогобиччини.

Журнал видається власними силами творчого колективу Студентського театру та Громадської Організації «Альтер». Підготовка, підбір, коректування, верстка і дизайн матеріалів цього видання є відповідальністю творців «Альтернатив» і охоплюється їхніми зусиллями.

Презентація першого числа журналу «Альтернативи» відбулася 9 лютого у приміщенні Студентського театру «Альтер», що по вул. Й. Левицького, 3. У цьому числі про свої навколокультурні враження від Дрогобича на тлі літературного візерунку України розповідає відомий український письменник Юрій Андрухович, цікаву лектуру пропонує Олена Бухарова, свої подорожні розповіді та український переклад твору Т. С. Еліота пропонує Остап Дзюнда, Віра Романишин розпочинає свій український переклад драми-медитації Кароля Войтили про християнське таїнство подружжя.

Редакційна колегія «Альтернатив» запрошує студентів та наукових працівників Франкового вузу до лектури цього журналу та до співпраці з ним.

Редакція журналу «Альтернативи»
Для довідок:
тел. 068 577 05 92
e-mail: teatralter@gmail.com

Театр - джерело збагачення духовної культури

Що зараз модно? Такі запитання частенько турбують суспільство сьогодні. І, мабуть, багато відповідей і різних думок можна було б почути, якщо провести опитування серед молоді. Так, саме вона є активним середовищем, де зароджується і процвітає мода. Але часто популярним стає те, що не є здоровим, не є корисним. Тому на протигагу цьому негативу профком студентів та студентське самоврядування, а також виховний відділ стали на шлях формування нової форми дозвілля серед студентської молоді, а саме – організації культурно-масових походів у Львівський академічний музично-драматичний театр ім. Ю. Дрогобича.

Перший похід відбувся на виставу «Запорожець за Дунаєм». Перегляд викликав

схвальні відгуки студентів та подарував незабутні хвилини естетичної насолоди.

14 лютого студенти на чолі з головою профкому також відвідали театр і побували на концертній програмі дуету «ЯрославНа». Мабуть, неочікуваним стало те, що цього року концертна програма була побудована на поєднанні провідів коляди і святкування Дня Валентина. Також глядачі мали змогу послухати пісень у виконанні гурту «Львівські музики» та Мар'яна Шуневича, народного артиста України, випускника нашого університету. Присутніх вразила пісня у виконанні дуету брата і сестри з дитячого будинку «Оранта», що свідчить: серед діточок, позбавлених батьківського піклування, є потужні співочі талан-

ти, котрі потребують підтримки і допомоги. А фінальною частиною концерту стало спільне виконання колядки. Словами не передати щиру атмосферу концертної програми. Одним словом, високі духовні традиції, новизна поєднання провідів коляди і святкування Дня закоханих полонили серця слухачів і глядачів, котрим не байдуже сьогодні і майбутнє нашої громади.

Сподіваємося, що такі культурно-масові театральні заходи стануть якісною і корисною ланкою в розвитку та виховання молодого покоління.

З. Квасній, студент факультету менеджменту і маркетингу

На адресу ректора Дрогобицького педагогічного університету ім. І. Франка проф. В. Скотного надійшла подяка:

Вітаємо!

Професора *Скотню Надію Володимирівну* з обранням на посаду декана соціально-гуманітарного факультету та доцента *Кутняка Івана Михайловича* з обранням на посаду декана педагогічного факультету.
Бажаємо подальших успіхів у розвитку факультетів та освітній діяльності!

Вітаємо!

Одрехівського Миколу Васильовича, завідувача кафедри економічної кібернетики, із врученням диплома доктора економічних наук!
Бажаємо подальших творчих успіхів у науковій діяльності.
Ректорат

Вітаємо!

Вовка Юрія Ярославовича, помічника ректора, з успішним захистом дисертації на здобуття наукового ступеня кандидата економічних наук.
Бажаємо подальших творчих успіхів у науковій діяльності.
Ректорат

Вітаємо!!!

Блашків Оксану Вірославівну з успішною нострифікацією диплома доктора філософії, виданого Люблінським університетом Марії Кюрі-Склодовської (Польща), спеціалізованою вченою радою Тернопільського національного університету ім. В.Гнатюка.
Колектив кафедри германських мов та перекладознавства

Вітаємо!

Ших Надію Василівну, старшого викладача кафедри інформаційних систем та технологій, з успішним захистом дисертації на здобуття наукового ступеня кандидата педагогічних наук.
Колектив кафедри інформаційних систем та технологій

Ми їх пам'ятаємо

Вони народилися у лютому:

Кондратьєва Світлана Віталіївна
08.02. 1926 – 14.01. 2004

Гетьман Василь Федорович
09.02. 1921 – 10.10. 1997

Над'ям'янов Василь Федорович
18.02. 1927 – 03.09. 1988

Мазур Володимир Богданович
20.02. 1947 – 03.08. 2007

Тростячук Петро Андрійович
21.02. 1937 – 30.06. 2000

Корчинський Юліан Олексійович
27.02. 1921 – 12.01. 1990

Вітаємо наших іменинників

15 лютого відзначає свій день народження **Михайло Якович Кошарний**. Закінчивши у 1954 році Ніжинський державний педагогічний інститут, він працював вчителем Лосинівської СШ Чернігівської обл. У 1961 році переїхав до Дрогобича, де спочатку працював вчителем СШ № 2, а через 2 роки перейшов на роботу до Дрогобицького державного педагогічного інституту ім. І. Франка – викладачем кафедри марксизму-ленінізму. Згодом, у 1970 році, захистив кандидатську дисертацію і з 1974 року займав посаду зав. кафедри історії КПРС. 30 років пропрацював Михайло Якович у нашому університеті. У 1993 році був звільнений за власним бажанням у зв'язку з виходом на пенсію.

Цього року Михайлові Яковичу виповнилося **85 років**. Ми щиро вітаємо ювіляра! Знаємо, що сьогодні Михайло Якович переживає певні вікові труднощі і проблеми, тому бажаємо йому сили духа, здоров'я, любові і поваги від дітей.

Вітаємо наших іменинників

Хочемо пригадати ще одну людину, яка також є іменинником у цьому місяці. Це – **Ярошко Микола Михайлович**, який народився 21 лютого 1949 року. Микола Михайлович пройшов усі сходинки викладацької кар'єри – від лаборанта кафедри психології до доцента і заступника декана соціально-гуманітарного факультету. Оскільки його можна віднести до «молодих» пенсіонерів, ми бажаємо йому ще багато років життя, сповнених здоров'ям, радісними і щасливими подіями, любов'ю і повагою своїх рідних і друзів.

І обірвалася життя струна...

Десятого лютого на філологічному факультеті відбувся вечір пам'яті визначного вченого-франкознавця, ерудита світового рівня, професора Зенона Петровича Гузара.

Вечір відкрив завідувач кафедри теорії та історії української літератури професор Петро Іванишин. У невимушеній обстановці присутні вдячним словом згадували померлого Професора, Наставника, Учителя, Друга.

З першим словом виступив професор кафедри теорії та історії педагогіки академік Омелян Вишневецький, для якого покійний був другом ще з гімназійних часів. Звичайно, про людину такого плану, як Зенон Петрович, можна говорити годинами. Це і визначний франкознавець світового рівня, і друг та порадник, і просто – Людина.

Далі увагою присутніх заволоділи: Леся Кравченко – завідувач кафедри світової літератури, а також професор цієї кафедри, академік Людмила Краснова й декан факультету, професор Василь Винницький, які торкнулися спогадами далеких і зовсім недавніх моментів життя, коли професор Гузар був серед нас. Зокрема, декан факультету висловив побажання видати книгу спогадів про померлого до його 85- річчя.

Здавалося, що Він – посеред нас, присутніх на цьому вечорі, про Нього говорили як про того, хто просто відсутній, але незабаром повернеться.

Хотілося б мені як Його студентіві й собі сказати кілька слів. Передовсім, це був ес-

тет, який вчив нас не просто любити літературу, а й шанувати свій край, свій народ, свою минувшину. Пам'ятаю, як у далекі вісімдесяті вперше була проведена конференція, присвячена пам'яті Леся Мартовича. І ось який збіг обставин: вечір пам'яті професора Зенона Петровича Гузара було проведено у перед день 140-х уродин Леся Мартовича – одного із членів Покутської Трійці.

Воистину дивні діла твої, Господи! Життя іде, а події, збігаючись у часі, доповнюють одна одну, надаючи ваги і значимості кожній деталі.

Я знаю, що Професор любив свій університет, який був для Нього не просто місцем праці, а й рідною домівкою. Я знаю, що Професор також любив весну, коли усе розцвітає і природа воскресає до нового життя.

Тож нехай даниною Його пам'яті будуть слова Івана Франка «Усе земське я пережив, зглибивши насолоди труду. Я свою пайку відробив. Продовжуйте, я з вами буду».

М. Зубрицький,
працівник Інституту Франкознавства

Дрогобицький державний педагогічний університет ім. Івана Франка

«ФРАНКІВЕЦЬ» – часопис
Дрогобицького державного
педагогічного університету
імені Івана Франка

Реєстраційне свідоцтво
ЛВ 658 від 30.07.2004 р.

Видавець

Вчена рада Дрогобицького державного
педагогічного університету
імені Івана Франка

Редактор: Лілія Равшин.

Дизайн та верстка:
Віра Романишин

Редакція залишає за собою право скоро-
чувати дописи. Відповідальність за до-
стовірність інформації несуть автори.

Адреса редакції:

м. Дрогобич, вул. І. Франка, 24, 2-й
поверх, кім. 29, тел. 45-00-73

Дрогобицький державний педагогічний університет ім. Івана Франка